

Стѣпници-ти въ старѣ-тѣ Русскѣ черковѣ были само двамина: Кириллѣ кого-то испослѣ направили Туровскы епископъ и прѣп. Никита.

вече рыболовство-то и звѣрловство-то, та начиняли да ги притѣснявать злѣ. Затова прѣп. Зосима помолилъ Новгородско-то правительство да имъ отстѣпни Соловецкыя островъ на расположеніе-то цѣль. Новгородъ тогава ся управлявалъ отъ посадищѣ-тѣ Мартѣ, коя-то — горделива недопустила най-напрѣдъ стареца при себе си; нѣ послѣ, като ся научила за живота му, повыкала го и искала и да го гости. Прѣподобный сѣднѣлъ на трапезѣ-тѣ и запроливалъ горчивы слзы, безъ да вкуси отъ нѣщо. Ученикъ-тъ му Даниилъ ся почюдилъ отъ това, и го попыталъ — защо плаче? — Св. старецъ му отговорилъ. — зашто-то бояри-ти, кои-то были наседали тамъ, му ся видѣли безъ главы. И наистиннѣх прѣдвижаніе-то му ся осъществило, кога-то Иванъ III-ій, смиряваещъ Новгородъ, испосклялъ на чялници-ты на бунѣ-тѣ. Между това Марта му исполнила прошеніе-то, подтвердиваещъ острова за тѣхенъ. И отъ тогава монастырь-тъ имъ ся оздравилъ; иноци-ти зѣли да му сѣкжтъ дровіе-то сами, направили си солеварни, рыболовни и си искарвали прѣпитаніе-то тѣй. Прѣп. Зосима ся помянѣлъ на 1479 годинѣх.

4) Прѣп. Пафутій си основалъ монастыря, два верста нататѣкъ отъ Боровскѣ, на 1444 годинѣх, и на старины-ты си ся добылъ съ дара да прѣдвижда. Той ся помянѣлъ (1487 г.) на 83 години.

5) Прѣп. Юсифъ, прочитый бранитель иа истиннѣх-тѣ вѣрѣхъ сръжжъ жидовствующѣ-тѣ ересь, былъ ученикъ и постриженникъ на прѣп. Пафутія. Избранъ слѣдъ неговѣх-тѣ смръть, за игумень на Боровскыя монастырь, той прѣдложилъ на братія-та, да ся въведе общежитіе, и кога-то ся не съгласили, тайно ся оттеглилъ изъ монастыря. Като единъ простъ слуга отишълъ той въ Бѣлозерскыя Кирилловъ монастырь, и нѣколко години нарядъ изучувалъ общежителныи му уставъ, безъ да го знае нѣкой, кой е той. Послѣ го познали, та ся теглили и отъ тамъ въ Волоколамекъ, и нѣколко верста надалѣкъ отъ него устроилъ другъ общежителнѣх обитель. Спроти неговый уставъ строгота-та на подвижническыя животъ трябало да бѣде съединена съ загрыжаніе-то заради бѣдны-ты и болны-ты, та направилъ до монастыря единъ домъ и заради тѣхъ. Той ся помянѣлъ (9-ый Септемврія) на 1518 годинѣх.

6) Прѣп. Нилъ былъ отъ рода на бояры-ты Майковы, и ся постригалъ въ Кириллова монастырь, па послѣ пѣтувалъ по Истоку, особито въ Св. Горѣ, за да види и изучи тамъ подвижническыя животъ още по-добрѣ. На вращаніе-то си отъ тамъ, направилъ край рѣкѣх-тѣ Сорѣхъ крѣсть, часовнѣх и келіѣх, а като ся събрали вече нѣколко братія — и единъ дървенъ храмъ, при кого-то нарядилъ и строго скытско житіе. Сичкы-ти братія въ скыта му были единъ іеромонахъ, диаконъ и 12 душъ старци, кои-то по устава му были задължени, сичкы-ти: 1) да си искарвать хлѣба съ труда на рѣцѣхъ-тъ си, нѣ никога да не ся занимать съ земледѣіе, зашто-то было сложно и нѣ — за отпѣльници; 2) Само въ случай на болестъ или въ много голѣмѣхъ нуждѣх да поисквать милостынѣх, и то безъ да ся огорчи нѣкой отъ това; 3) Де не излазять отъ скыта си навѣпъ; 4) Да нѣма въ черковѣх-тѣ имъ никаквы украшения отъ сребро, даже и св. имъ сѣдины да не сѣхъ таквы, ами сичко да е просто; 5) Зрави-ти и млади-ти да ся маломощять тѣло-то съ постѣхъ, жяждѣхъ и трудѣхъ, само на старци-ты и слабы-ты было позволено, да имѣтъ что-годѣ спокойствіе; 6) Жены никакъ да не вылазять въ скыта имъ. А прѣимѣшественно сѣхъ длѣжни да ся старажъ за вѣтрѣшно-то си подвижничество, да сѣхъ добри за сѣстояніе-то на душѣхъ-тѣхъ си, и да ѣхъ причивать съ молитвѣхъ и Богомысліе. Прѣп. Нилъ ся помянѣлъ на 1508 год.

7) Прѣп. Александръ, основатель-тъ на Свирскыя монастырь, отъ младины още обычалъ строго да пости, и ноцѣхъ да ся моли. Родители-ти му искали да го оженять, нѣ той ся оттеглилъ въ Валаамскыя монастырь, и ся по-